

ACC. NR M. 13613:1-10.

Landskap: Öland Upptecknare: Fritz Carlsson, Mby, Skäddö
Härad: Möckleby Berättare: " " "
Socken: Hemsterstad Berättarens yrke: f. d. hem. ägare
Uppteckningsår: 1954 Född år 1881 i Stenaså

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jakt och djurfångst. sid. 1-10. LuF 101.

Varg.

Jag har avdij hört omtalas att Varg
furnits på Åland.

På Räv har så länge jag minnes furnits här
och jagas avtfort härstädes. För jagade smulstige
fjägare ofta vid utlagd åter. Numera användas
Kavjälter. Samtliga jägare uppbadas från
4 a 5 sooken och samlas vid en bestämt
plats. De bildade då kedja och tog hela Ålands
akter för sig. Från motsatta håll mötte
en annan kedja av jägare. Räv blev således
inringad och föll. När den försökte komma
ut för jägarnas skott. Nöt förkom i
Det förkom även att man påhade två räv
från byn. För förkom att man fångade dem
i sak, även fangjeller användes så att de föll
med i en gras. Ungarna fångas ofta vid byarna
och tagas till land med blotta händerna.

Luft 101
1.

Största skredjären ästadkom råven
på hönsgårdarna. Särskilt vid någon
ensamt belägen gård, där den även på
dagen kunde komma fram och besöka
hönsfloken.

Lodjur. Sådana har ej här omfattats.

Ugla. Här på Öland har ej fjerrisk Elg
sålunda omfattats än Elgen sammit öden
Halmarsundet. De tar då sin tillflykt
till Böda bronopark. Något rustbena
exemplar har även observerats här men
någon jakt har ej förekommit å dem.

Rådjur förekommer ej.

Hjortar. Hjortar finnes å Munkby Kung-
gård. Hit infördes för den Kungliga
jakten. Om de handsevis kommer ut
ur deras inhägnade marker, var de
särskilt utvalda för givrjägare.

2.

2)

De höll gärna till i böndernas trädgårdar
och sjöts ibland från en äppel försten i
boningskruket.

Uttel: förekommer ej. Då inga dattur drag här
finnes.

Lät förekommer i ringa ornf ättning,
och fångades i min barndom i näät. Och
slags likel med en jak. "Lälpåken"
En kraftig stake cirka 1,5 meter lång,
såväl fångad i näät; som på isen om
vintern! Nu skjuter man den mest
med kulgevär.

Grävling förekommer ej.

3) Harer har alltid finnst här och varit
föremål för jakt. Här finnes såväl den
svenska, som den tyske haren. Harer jages
såväl med som utan hund, mest
stövare användes. såväl å barmark, som

Då det var spårno². Vid spårno² använde
 alltid storsakt² & herema, men som kunde
 handtera en given skulle då gå på jakt.
 Naturligt sköts aldrig her. En gammal
 jägare som jag mer orkade gå på jakt, men
 sål viste där herema hade sin gång,
 murade en hål i stommurarna så att
 heren gick igenom muren i stället för att
 klapa över. Den gamla jägaren fastband
 en tom säck vid andra ändan av hålet
 i muren, och fångade på detta sätt flera
 heren

Jgskattor fångades icke

Vilken finnes bj här

4) På apphörs har alltid funnits här och
 jagas alltid med hund. Numera fort-
 arunderas jakttränen bysvis till några
 "Ladsbo" som betalar några arunder.

Den här kändt äm mindre rognatade fågel
satt ut en myrja på fårtet och ströte det
lite brom för ammelen och in i ryggen, och
således namnet på denna in i ryggen.

Den här fågelarten användes under av tyv-
= fågel.

5) Fjäder förekommer i de här i finnes några
bökor. Ej heller Örn

Ljufågelfjakt har alltid förekommit här
för skäts sjöfågel vid alla tillfällen
såväl på soligt som oboligt tid!

Vid sjöstranden hade man en kott
uppförd av kalksten, cirka en meter hög
utan tak. utöver denna "skutkott" ⁵⁾
användes några vetter av trä, målade
i fågelens färger. Den enda fågelart som
var föremål för jakt var Ändan. Hund
användes ofta vid andjakt för att gå

ett i vattnet efter den skjutna fågelen
 Sjå insamlade i stor rotstrådsring för
 cirka 50 a 60 år sedan. Sjå av ändlar, grav-
 = gäss och vipor. Viporna redde sin bo
 på en tunn rote i markerna, och lade 4
 ägg. Viporna äro flygfågler och anlände hit
 omkring i mitten av mars månad. De redde
 sin boale, och lägger ägg gemt. Ibland
 hända en soö fädder, så ligger vipan alltid
 på äggen för att skydda dem. De som gåt
 för att insamlade ägg från då se var vipan
 ligger, då hon är soöt, och soön vit.

Ägg ammlandet har nu varit upptäckt.
 Någon fågel av Kramfågel har jag ej hört
 omnämas.

6) Provfågel, sådana har väl alltid
 varit, även innan skattningarnas tid
 för att minska beståndet. Looken betalar

sjötvårostörarna. Roofuglen har gjorts
 här av obekant ursprung. Följande
 roofuglar sköts. Örn. Stör. Myggar
 Thräsk. Skator. ^{och} Lästret. Några övriga
 fångemetoder användes icke.

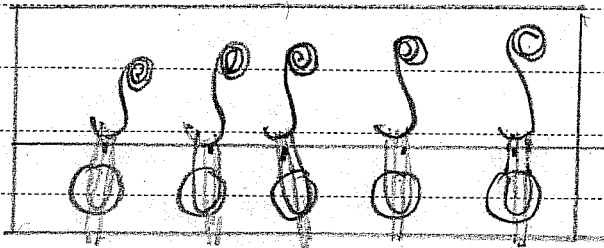
Rättor

En slags rättfåttor, så kallade "klump-
 =fåttor". Bestod av en uppghedd, två tunn
 plankbit. När rättorna lätts av utlagdt bete
 under klumpen, och vidrörde gitteret för
 klumpen ned över dem, och de blev
 ihållbländas. En annan slag var en hus
 av stältrådnet var en dörr och uppghedd,
 Rättorna kommo in och vidrörde gitteret vid
 ätande utlagdt bete, dörren slop igen
 och rättorna voro fångna. En annan slag, mest
 för snös. I en stycke trä borrades en antal
 hål, cirka 4 centimeter in, hålets storlek

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

7.

2.5 t. om. En ring av ståttråd sätts ned i hålet
genom en öppning i träbiten ovanför hålet
Ståttrådringen var fast vid en stålspjäder
och bandts ned med en tråd. I hålets botten
innanför träden lades beten. en liten bit ost var
tyligt. Råtten tillade in i hålet, såg beten, och
grazade av träden så fjädem sprang upp
och drog ståttrådsringen ned. Råtten som då
befann sig i ringen, drog upp, och blev fast i
en spik, som nedsläppts för ändamålet.

8/ Kesslen ha även fångat för skimmens skull
vid fångsten använde man träpölar
"gyllobiter" pålarna gylltrades och sålles ut

på marken över natten. och resultatet
blev ofta gott

Jaktmark. Enast markägarna hade och
har fortfarande jaktträ. Den som i hede
mark, och i genom artat förvärvat sådan
fiskicke jakt, men tjuvjadade vid tillfälle
För 60-70 år sedan betraktades jaktträ
som allmän. Alla som hade jaktträ i bladen
jagade var som ketsi, och när som ketsi.

Jaktstadar var emellertid betraktades som
obefintliga. Inga regler fanns för att skydda
viltets återväxt

Någon säker inkomsthänse har jakten aldrig
varit, men hade en viss betydelse för huskänne
Där man behövde, såttades ned. Där använde sig jägare
än jaga, snarare matsaken

9) För djurspremierna hade endast ekonomisk
betydelse

ACC. N:R M.

13613:10.

Tjursbytte var oag för Temmigen allmänt
Det var mest blakvunnna prätkar, men
ba sktugesittare som använde "saffjämet"
Tus Tjursbytte, mest sådana som hade något
ansende i sin art. Numera beivras Tjursbytte
av jaktarendatorerna men ännu fläses
oag en och annan jässe, både på olovlig
mark och olovlig tid

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

10.